

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Dues transmissions penoses

El grup Mediaset té forts tentacles i els ha estès poderosament sobre els drets de les transmissions esportives. Diumenge Tele 5 tenia l'Espanya-Itàlia i Cuatro tenia la final de Roland Garros. Sense més preàmbuls: dues transmissions vergonyoses. Nico Abad no té ni idea de com s'ha de narrar un partit de tennis; algú li hauria d'explicar que l'eufòria és mala consellera i els silencis, fonamentals. Manolo Santana i Andrés Gimeno són dos mites del tennis espanyol, però com a comentaristes són més aviat justos. No saben com vaig enyorar la sòbria erudició d'Arseni Pérez i Tomás Carbonell a TVE. Hi havia també una absurda connexió des de Madrid cada dos per tres amb l'únic propòsit d'aconseguir que l'espectador truqués per guanyar 6.000 euros. Van repetir compulsivament les

Nico Abad no en té ni idea de com s'ha de narrar un partit de tennis

enrabiades de Djokovic i el serbi els devia sentir perquè va començar a remuntar. I la cirereta: surt el delegat de pista per parlar amb l'àrbitre i suspendre el partit, i just en aquell moment se'n van a publicitat. Fantàstic! I feia molt temps que no escoltava una transmissió tan lamentable com la de Tele 5 amb l'Espanya-Itàlia. Quina necessitat hi havia que Paco González i Manu Carreño es repartissin la narració? I també havien d'intervenir Morientes, Juanma Castaño i Sara Carbonero. Una olla de grills amb un to absolutament equivocad, escarafalls i *hooliganisme* tronat, cap tipus de contenció ni de capacitat analítica més enllà del tòpic i el "*¡Vamos España!*". Vergonya aliena, no se m'acudeix cap altre sentiment.